

**Nr. 1
1995
Årgång 26**

Information

I DETTA NUMMER

-
-
En högst märklig närkontakt i Victoria, Australien ..	sid. 3
Korta notiser ur pressen	sid. 8
Han fick besök från rymden	sid. 9
Humanoider i Dalarna	sid. 11

Sveriges äldsta UFO – tidskrift

Prenumerationsåret på UFO-Information
är 1 januari - 31 december

Redaktör och ansvarig utgivare:
Kjell Thörnlund. Tel. 013-273399

Övriga medarbetare: Håkan Gustavsson,
Fredrik Häger

I redaktionen:
Sören Andersson, Tommy Gustavsson,
Kjell Thörnlund

Möteslokal:
Danmarksgatan 4 B kv.

Postadress till UFO-Information:
Box 9109, 580 09 Linköping

Prenumeration och medlemskap:
Postgiro 429 78 45-2

UFO-Information kostar 110:- helår

Ledare

Hej igen och välkomna till ett nytt intressant år med UFO-Information.

Först vill jag som vanligt tacka alla bidragsgivare som har gett oss extra hjälp på något sätt. En alltmer uppskattad och nödvändig hjälp när vi går mot kärvare ekonomiska tider. När det gäller UFO-saken så kan jag inte påstå att läget har blivit kärvare, nej tvärtom. Intresset för UFO-frågor har exploderat i så gott som all media. Allra värst är det på de publika datanäten världen över, där det dryftas UFO-frågor hit och dit på alla tänkbara sätt. Problemet att hitta nyheter och träffa likasinnade har plötsligt blivit bortsopat. Vi i UFO-Information är tidiga att ta åt oss det senaste och vi kommer att rapportera till er prenumeranter med jämna mellanrum. Om ni har tillgång till en dator, ett modem, och en "Internet-uppkoppling" så kan ni själva utan problem hitta i det närmaste obegränsat med UFO-information. Skriv oss en rad om ni vill veta något speciellt så ska vi försöka leta åt er. Dessutom finns det tre stycken nya tidskrifter på gång varav ni redan fått ett smakprov av den ena. De två andra kommer ut i handeln under året.

Vårhälsningar Kjell red.

JUBILEUMSNUMMER

Det finns fortfarande kvar exemplar av UFO-Information 10 år. Ni som inte har den måste se till att få den. I den finns de mest intressanta svenska fallen fram till 1979. Beställ genom att märka inbetalningskortet med "JUBILEUMSNUMMER 10 ÅR"

Priset är fortfarande 35 kr. Otroligt billigt, eller hur?

Postgiro 429 78 45-2

UFO

EN HANDLEDNING

Samma sak gäller vårt handlingsprogram som ger en perfekt inblick i målsättning, intervjuetodik, fältarbete etc. Ett ytterst bra fakthäfte. Priset är oförsäktligt billigt. Endast 30 kr. Märk talongen: "HANDLINGSPROGRAM"

Postgiro 429 78 45-2

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt. För att underlätta den redaktionella bearbetningen bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på skrivmaskinen. Har ni ej tillgång till skrivmaskin ser vi helst att ni skriver tydligt. Texta gärna. Var god observera att manus endast skrives på bladets ena sida! För artiklarna svarar författarna.

Artiklar och övrigt material ur denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansvarig utgivare för UFO-Information. UFO-Information ser gärna att våra läsare hör av sig med tips om inträffade händelser av UFO-karaktär - det kan vara något Ni läst om i respektive lokalpress på er egen hemort eller hört någon berätta. Hjälp oss också samtidigt att lätt få kontakt med eventuella vittnen till UFO-observationer genom att te x notera telefonnummer eller postadress i breven till oss.

Vi vill ha hjälp av kunniga och duktiga TECKNARE och ÖVERSÄTTARE för översättning av engelska, franska, tyska och spanska texter. Vi vill också gärna knyta kontakter med UFO-intresserade som kan hjälpa till att på sina hemorter följa upp och bearbeta aktuella UFO-fall. För närmare upplysning ring (kvällstid) 013-273399 eller skriv till: UFO-Information, Box 9109, 580 09 Linköping. UFO-Information utkommer oregelbundet med minst 4 nr/år. Tidskriften är ideellt styrd, dvs allt arbete med tidskriften är oavlönat.

En högst märklig närkontakt i Victoria, Australien

av Bill Chalker

Som vetenskapsman är jag hela tiden medveten om det maxim som säger att extraordinära påståenden kräver extraordinära bevis. Till dags dato har huvudströmmen av UFO-händelser avslöjat en del bevis för deras fysiska verklighet. Utmaningen för forskarna har alltid varit att avgöra huruvida dessa bevis är förenliga med en främmande verklighet. Jämförbara bevis för att stödja verkligheten av kidnappningshändelser har saknats eller varit relativt dåligt övertygande.

Under de två årtionden som jag varit inblandad i forskning rörande australiska kidnappningspåståenden, har det varit svårt för mig att inte inta hållningen att kidnappningsfallen säger mer om det mänskliga tillståndet än om UFOs. Vad som följer är emellertid en rapport om en affär som kanske kan gälla som bevis för verkligheten bakom kidnappningsrapporterna.

Kelly Cahill, 27-årig hemmafru och mor till tre barn, är en central figur i en anmärkningsvärd episod som kan ha mycket att säga såväl upplevare som forskare. Hon tog kontakt med mig den 4 oktober 1993 då hon sökte hjälp att förstå en bisarr upplevelse som hon haft nära Narre Warren North, den yttre villaförorten till Melbourne, vid Dandenong-bergens utlöpare, mellan Belgrave och Fountain Gate, under de tidiga morgontimmarna den 8 augusti 1993.

Kelly berättade för mig att förutom hennes man i bilen hos henne, lade hon märke till ett annat fordon längre nedåt backen. Den bilen innehöll minst två personer, en man och en kvinna. Hon ägnade dem ingen större uppmärksamhet vid den aktuella tidpunkten, ty hon och hennes man hade blicken nitad vid ett massivt UFO som hade landat på fältet mitt emot dem.

Eftersom Kelly bodde i Victoria och jag bor i New South Wales, vidarebefodrade jag uppgifterna om Kellys upplevelse till John Auchettl i Phenomena Research Australia (PRA) och uppmanade Kelly att kontakta honom. PRA tog sig an fallet omedelbart.

Den 17 november hade PRA sparat upp den man och kvinna Kelly hade sett den natten. Det visade sig att paret också haft en vän (en kvinna) med sig i bilen. Dessa vittnen tog med sig Auchettl till kontaktplatsen, till en plats som stämde med Kellys beskrivning. Gruppens teckningar på UFOt samt varelserna låg också mycket nära Kellys.

Här har vi en slående situation. Två grupper av personer som är okända för varandra har bevitnat samma UFO och varelser. De upplevde också en minneslucka, och varje grupp har ställt sig till förfogande åt kompetenta utredare. *Oberoende* vittnen har lämnat uppgifter som gör det möjligt att dubbelkontrollera och göra jämförelser som avslöjar en avsevärd mängd likartad information. Resultatet är övertygande när det gäller verkligheten bakom de egendomliga händelser som beskrivits. Händelsernas ontologiska status stärkes ytterligare av en rad tydligt besläktade fysiska spår, inklusive markavtryck, en magnetisk anomali samt effekter på några av vittnena.

Det som kanske även är ännu mer extraordinärt när det gäller detta fall, är att den andra gruppen uppgav sig ha sett ytterligare en bil parkerad längre nedanför sig. I denna sät (av allt att döma) en man som fixerat verkade stirra mot kontaktplatsen. Vi har alltså en situation med tre bilar närvarande: Kelly och hennes man i en nära krönet på en backe, gruppen på tre personer (Bill, Jan och Glenda) ca 150 meter nedåt backen samt ännu en, med en synlig förare, omkring 25 till 30 meter längre ned.

De första två bilarna stod parkerade med strålkastarna släckta. Den tredje hade dessa tända. Denna omständighet kan kanske förklara en tydlig anomali, i att Kelly kunde titta nedåt och upptäcka den andra bilen, i vilken verkade befinna sig två personer (egentligen tre), men däremot denna grupp på tre inte kunde se Kelly, hennes man eller deras bil. Det var en mörk och mulen natt. Av allt att döma kunde Kelly se den andra bilen endast på grund av att denna upplystes bakifrån av strålkastarna från den tredje bilen.

Genom trions vittnesmål kunde utredarna beräkna läget för denna tredje bil. Mannen tittade mot UFOts läge genom en lucka i vegetationen. Trions uppgifter tillsammans med Kellys tillät en triangelmätning som fastställde UFOts läge. Platsen överensstämde med de anomalier som upptäcktes (vilka kommer att tagas upp senare). Tyvärr har detta eventuella extravittne ännu ej hittats.

Vanligtvis är vittnen till denna typ av händelser ofta bekanta med varandra, och sådana relationer ger ofta upphov till frågan huruvida de bevitnade händelserna har sina rötter i delade

synvillor eller till och med hemligt samförstånd. Genom Auchettl fick Kelly vetskap om de oberoende vittnena, men dessa visste ingenting om hennes existens förrän ganska nyligen. Kelly försökte enträget övertala Auchettl att ge henne den andra gruppens namn, men han vägrade ty han ville bevara vittnesmålets integritet. Först när utredningen hade avslutats fick de tre höra vad Kelly hade berättat. Än så länge har de inte försökt att komma i kontakt med henne. PRA har inte hittat några bevis som skulle tyda på en tidigare förbindelse mellan paret Cahill och den andra gruppen.

Efter kontakten bleknade Kellys minne ur dagsmedvetandet, trots livliga diskussioner om den med sin man omedelbart efter händelsen. Hennes man mindes åtminstone UFO-kontakten men inte varelserna och har inte bekräftat missing time-perioden. Det var hennes mans omnämnande av händelsen den 8 augusti under en grillfest den 16 september som ledde till Kellys första trevande försök att förlika sig med denna bekymmersamma situation. Kelly upplevde denna temporära minnesförlust som mycket oroande, speciellt med tanke på att hon har klara minnen så långt tillbaka som till 2-årsåldern.

Andra händelser började ses i ett annorlunda och bisart perspektiv. Dessa omfattade en 'dröm' hon haft omedelbart efter kontakten, när hon kommit hem och lagt sig den 8 augusti, samt två 'drömningar' i september. Var och en omhandlade (tydligt) samma varelser som dem som möttes på vägen. De senare två 'drömningarna' hade en märkligt fysisk dimension. Ytterligare två 'drömningar' följde, en den 23 oktober och den sista i januari 1994.

Djupt oroad sökte Kelly hjälp med liten framgång hos universitet och flygmyndigheter. De senare gav henne två UFO-kontaktnummer, ett i Victoria och mitt i Sydney. Efter att inte ha fått något gensvar från gruppen i Victoria, kontaktade hon mig, och efter vår preliminära diskussion om hennes upplevelse, inleddes PRA:s utredningsarbete.

Nedanstående är avskriften av en intervju Kelly gav min kollega Robb Tilley den 21 mars i år. Detaljerna stämmer överens med de som berättats för mig den 4 oktober 1993, i ett flertal samtal med mig sedan dess, med PRA-utredarna samt med ett manus som hon håller på att skriva om sin upplevelse.

Händelsen

Min man och jag åkte till min vänin-
nas ställe uppe i bergen. Det var hennes
dotters...födelsedag. Det var strax efter
mörkrets inbrott, och vi var nästan där,
omkring en halvtimme från hennes
ställe. Det tar oss ungefär en och en
halv timme från vårt ställe. Det var
strax efter kl 7.

[Området har] några fält...och se-
dan kommer man in i ett stort köp-
centrum...

Min man kör riktigt fort...jag är
riktigt upptagen med att titta ut genom
rutan. Det har blivit mörkt och jag tit-
tar bort mot detta fält medan vi kör
förbi, och jag ser en ring med orange-
färgade ljus. Det var första gången jag
någonsin trott att jag sett något som
inte var normalt...jag skulle hålla tyst.
Jag tänkte: "Nej, han kommer bara att
retas med mig." Men efter några minu-
ters färd sade jag: "Jag kan svära på att
jag såg ett UFO." Han sade: "Var inte
löjlig! Det var antagligen en helikopter."
Jag sade: "Den avgav inget ljud. Den
bara stod där på marken. Hursomhelst
glömde han allt om det efter några
mothugg och vi anlände till [min vän-
innas ställe].

När vi var där tog mina vänner
upp denna konversation angående vad
jag trodde att jag hade sett. Hennes far
säger: "Tror du att du har sett små
gröna män eller något, Kelly?" och en
massa i den stilen. Det förvandlades till
ett skämt och jag glömde helt bort det.

Vi åkte ut och spelade bingo. Vi
kom tillbaka. Vi hade lite problem när
det gällde vilken tid vi gav oss iväg. Vad
min man anbelangar så måste vi ha åkt
iväg kl 1, eftersom vi kom hem kl 2.30
på morgonen. Men den natten tror jag
att vi åkte iväg kl kvart i 12. Vi kom
tillbaka från bingon omkring kl 11, och
vi stannade inte länge ty [min väninnas]
dotters pojkvän hade just gjort slut med
henne och åkt hem med sin nya tjej...
och hon var riktig uppriven och grät, så
vi ville inte stanna kvar. Så vi var inte
där så länge överhuvud taget.

Kontakten inledes

Hursomhelst körde vi tillbaka
nedför vägen samma sträcka. Båda två,
bara min man och jag...vi såg båda
denna tingest, ska du veta...framför oss,
svävande ovanför vägen. Det var bara
någonting som stod där...jag kunde inte
säga vad det var. Vi befann oss först
långt ifrån, men ju närmare man kom
så var det...nä, det såg inte ut som det
orangefärgade ljuset på fältet. Det var
runt till formen med något slags glas
runtom, eller något som såg ut som
fönster och lampor runt undersidan. På
grund av att det var mörkt så kunde
man först inte säga vad det var. Men
medan vi kom närmare och närmare
hördes inget ljud eller någonting.

Till och med min man utbrister:
"Du har rätt! Det där är någonting. Det
är mycket, mycket underligt." Och jag
svär på att vi såg människor därinne,
och sedan just när jag sade till honom:

"Jag svär på att det är folk därinne,"
sköt det bara iväg åt vänster snabbt som
tusan. Jag menar, det bara försvann.
Inom bråkdelen av en sekund hade det
försvunnit.

Vi fortsatte åka och ca en kilo-
meter längre fram finns plötsligt detta
verkliga starka ljus framför oss, och
jag för upp handen ovanför ögonbry-
nen för att titta ut genom rutan, ty det
är så starkt, men jag kan inte se något.

Jag sade till [min man]: "Vad tän-
ker du göra?" Han sade: "Jag tänker
fortsätta köra." Från det ögonblicket är
detta det enda vi mindes tills...jag visste
att jag skulle få se ett UFO, ser du, jag
bara visste det, på grund av vad vi hade
sett. Jag hade sett det två gånger på en
natt och han hade sett det en gång...och
adrenalin pumpar, hjärtat dunkar, jag
är så upphetsad. Plötsligt sitter jag i bi-
len och jag säger åt min man: "Vad
hände?" Och han säger åt mig: "Jag vet
inte. Vi måste ha kört runt ett hörn
eller något."

När vi väl kommit hem var han
bestämd på allting, men då visste inte
heller han vad som hade hänt. Jag sade
åt honom: "Jag svär på att jag haft en
blackout," ty adrenalinet försvinner inte
på bråkdelen av en sekund så där. Jag
menar hjärtat blir som tokigt! Och så
helt plötsligt...

En sak som verkligen irriterade
mig var att jag kunde känna lukten av
spyor. Jag kunde inte bli klok på var-
ifrån lukten av spyor kom.

Jag tjarar om detta halva vägen
hem tills det börjar låta köligt, och jag
shutade upp för att undvika det bråk
som skulle komma att uppstå ur det, ty
vi sluss som katt och hund, förstår du...

När vi närmade oss vårt hem, ca
20 minuters väg från där vi bor (det
fanns ingen på vägen), såg jag en figur
stå vid sidan av vägen - en lång mörk
figur. Det var bara några sekunder, och
jag sammankopplade det inte med nå-
gonting förrän mycket senare. Men det
fick mig att vrida på huvudet. Jag höll
det i mitt minne, ty det påminde mig
om en historia jag hörde som liten
flicka om den huvudlöse rytteren vid
sidan av vägen...därför att den stod vid
sidan av vägen. Den var inte huvudlös
eller något sådant, bara denna långa
svarta figur. Jag såg den bara i ett par
sekunder, och sedan kunde jag inte se
den längre, men jag tyckte att jag såg
den.

Bieffekter av kontakten

Jag kommer hem. Den natten ha-
de jag faktiskt en dröm om UFOs för
att avrunda det hela, att någonting hän-
de...men en massa av det ramlade ut ur
huvudet.

Kelly och hennes man trätte om vad
som hänt under en del av hemfärden.
De är ense om att de såg ett UFO men
kan inte bli ense om känslan Kelly ha-
de av att ha upplevt en blackout eller
missing time-period samt att ha sett
folk. De kunde också båda känna lukten
av spyor. Båda två upplevde oförklarliga

buksmärter. I Kellys fall var det som en
värk efter stark muskelansträngning
vilken spred sig från den nedre delen av
bukten till den övre delen av skuldrorna.

Senare, efter att de kommit hem,
fick Kelly menstruationsblödningar och
blev ganska dålig. Hon hade haft sin
period endast veckan innan. Efter en
tid åkte hon till sjukhuset med en liv-
modersinfektion. Läkarna där sade att
hon måste ha varit gravid; antingen det
eller också hade hon genomgått något
slags gynekologisk operation. Faktum
är att hon varken haft det ena eller det
andra på senare tid. Ett underligt tri-
angelformat märke upptäcktes också på
magen tillsammans med ett ärr.

Kelly gick närmare in på dessa sa-
ker:

Men det var när jag kom hem den
natten som jag upptäckte det triangel-
formade märket nedanför naveln, till-
sammans med något som jag trodde
vara ett litet laparoskopiskt snitsår, och
jag började också blöda den natten. Tre
och en halv veckor senare hamnade jag
på sjukhus. ...[Sjukhuset] utförde faktiskt
ett laparoskopi, ett annat laparoskopi.
Detta skedde inte första gången jag togs
in. Jag togs in senare, ytterligare sex
veckor efter detta, ty jag hade ganska
mycket ont i magen och ville bli un-
dersökt för att få veta vad det var. Och
jag hade fortfarande det triangelforma-
de märket kvar där...

De gjorde bara ett jäkla laparo-
skopiskt snitt vid sidan av det. Det kom-
menterades överhuvud taget inte...Jag
har ett brev från en vän som säger att
hon såg det.

Medvetna minnen

Kellys minnen kom inte fram under
någon hypnos. Faktum är att hon en-
dast underkastades en enda session
långt efter att huvudutredningen avslu-
tats. Denna misslyckades i att avslöja
något av betydelse. Då hon hade en
känsla av att hon som bäst endast varit
delvis hypnotiserad, ansåg hon att ses-
sionen hade mycket ringa värde.

Angående kontakten den 8 augusti
minns hon att de korsade vägen till det
lilla fältet, varvid hon såg först en lång
svart varelse med glödande röda ögon,
sedan flera. Dessa senare verkade när-
ma sig snabbt, som om de gled fram.
Den stora gruppen långa svarta varelsor
var tydligen uppdelad på två, en inrik-
tad på Kelly och hennes man och den
andra på de andra personerna som ock-
så hade korsat vägen längre ned. Resten
av hennes minne är till stor del för-
bryllande och fragmentarisk. Hon upp-
levde röster och blindhet.

Kelly gick närmare in på hur
hennes minne kom tillbaka:

Vi åkte ned till en väninnas ställe något
senare, några veckor senare, och ämnet
UFO kom på tal, och hennes man sade:
"Åh, jag tror faktiskt inte att de exi-
sterar." Det var min man som sade:
"Om du hade sett det Kelly och jag såg,

kanske du skulle ändra inställning." Jag sade: "Vad är det du pratar om?" Du vet, om jag hade sett någonting, så skulle jag ha kommit ihåg det. Jag kom inte ens ihåg att jag hade sett det sväva mitt över vägen. Det hade fullständigt suddats ut ur mitt minne. Och jag söker i min hjärna i flera dar, ty jag visste att han inte skulle säga någonting om han inte menade det. Han berättade för mig: "Minns du inte, på vägen hem från [din väninnas], minns du inte, det avgav inget ljud?" Och jag bara satt där. Jag kunde inte minnas det.

Och några dagar senare, helt plötsligt kom jag ihåg det! Det bara slog ned! Och...sen kom jag ihåg att jag gick in i ljuset, och sedan kunde jag inte minnas någonting mer.

Ett par veckor efter detta började detta verkligen gnaga i mig, ty jag mindes det där ljuset, och jag minns att jag trätade med honom hela vägen hem, men det var allt jag mindes.

klar, obruten utsikt mot en farkost av enorm storlek. Den var mycket större än det UFO de sett några minuter tidigare, och den befann sig i marknivå på fältet i botten på en ravin.

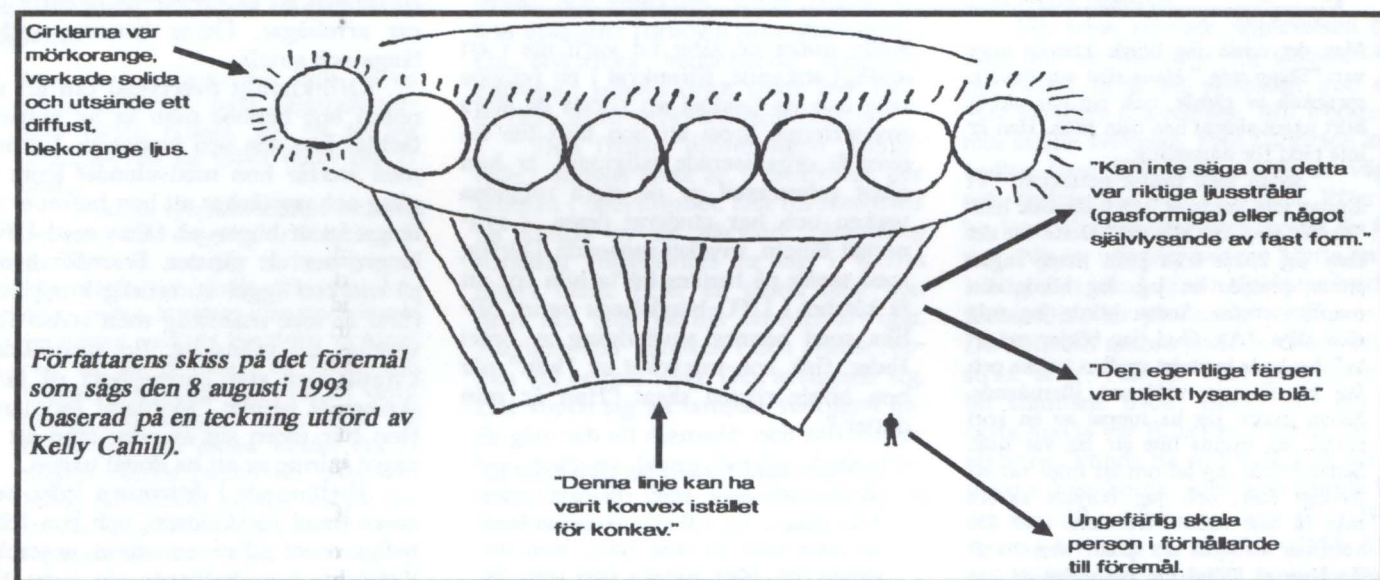
Jag bad honom stanna bilen och vi gick båda ur. Jag minns att jag böjde mig in, faktiskt ned mot golvet för att plocka upp min handväska, ty jag går ingestans utan min handväska. Och detta var en av de saker som utlöste dessa minnen när jag gjorde det. Det andra jag gjorde var att säga mig själv: "Du är vid medvetande. Detta är verkligt! Detta händer verkligen! Detta är verkligt!"...

En stund var det absolut skrämmande, men man kan inte hjälpa det ty det låter riktigt knasigt. Jag menar detta är inte alls det sätt på vilket det borde hända överhuvud taget...

Vi korsade över vägen. Vi hoppade över rännen och gick fram...Jag tittade nedåt vägen och där fanns en an-

långsamt, och den hade stora röda ögon. Det låter idiotiskt, men den hade stora, runda, röda ögon, som stora flugögon och de var röda liksom, inte som en reflex av rött, utan som brinnande rött, liksom...röda stoppljus, förmodar jag, den typen av riktigt brinnande rött.

Helt plötsligt började jag skrika [åt min man]...Detta har verkligen gjort mig förbryllad på grund av det faktum att ingen människa känner till detta, så jag vet inte ens hur jag fick ur mig något sådant, men jag började säga: "De har inga själar." Och sedan började jag skrika: "DE HAR INGA SJÄLAR!" Och så rätt som det var fanns det hopar av dem på fältet, inte bara en, en hel hop av dem, och de började komma emot oss...snabbare än en man kan springa, och de gled fram ovanför marken. De korsade halva fältet. De delade på sig. Några av dem rörde sig mot de andra människorna [två eller tre, trodde Kelly], och några av dem [resten] kom

Jag åkte bort till [min väninnas] hus igen i oktober, denna gång för hennes andra dotters...födelsedag, och igen åkte vi ut för att spela bingo. På vägen hem från bingon den natten, vi åkte på samma väg, och när vi passerade en viss plats genomströmmades jag av denna obeskrivliga känsla av skräck, jag menar absolut skräck. Helt plötsligt började jag bara minnas, och nästa morgon hade jag kommit ihåg nästan allt som hänt, men det finns fortfarande missing time som jag inte kan redogöra för.

Vad vi faktiskt hade gjort, vi hade åkt...in i ljuset, men vägen gick i en kurva, och ljuset som vi hade trott vara framför oss var egentligen på höger sida om oss. Det var ute på fältet, och det var massivt...[Uppskattningar av UFOs möjliga diameter kan jämföras med "storleken hos ett hus" eller kanske nära 50 meter] Så det var mycket stort. Anledningen till att jag visste att det var mycket stort är att vi hade kunnat köra i fem minuter. Vägen liksom krökte runt denna del. Man kunde ha kört i fem minuter och ändå inte förlorat det ur sikte under hela tiden.

Kelly och hennes man hade en

nan bil - en ljusblå bil - som körde fram. Några personer steg ur och gick över vägen. Jag tyckte att det bara var två, men det var egentligen tre, men jag var inte så uppmärksam. De måste ha befunnit sig minst hundra meter ifrån oss nere på vägen. När man har någonting sådant framför sig, och det finns människor längre bort på vägen...nä, jag var mer intresserad av det som fanns framför mig än av dem, så jag uppfattade inga detaljer...

Jag står där och vi tittar alla på denna tingest [i omkring 30 sekunder]. Helt plötsligt står det en svart figur på fältet. Den är ca sju fot lång (2,10 m)...jag visste att den var riktigt lång just då.

För Kelly var detta ganska skrämmande. Hon väntade sig att få se en mänsklig varelse, men denna var inte mänsklig. Kelly försökte använda sig av tankar som ett sätt att kommunicera. Hon överväldigades omedelbart av skräck. Dess ögon verkade förvandlas till röd eld. På det avståndet av ca 150 meter ägde de en extraordinär lysförmåga.

Den började komma emot oss, bara

emot oss.

Kelly kom på sig själv med att skrika åt de andra människorna nere på vägen: "De är onda! De kommer att döda oss!"

Det jag sedan kom ihåg var att jag kände detta *usch!* i min mage, tvärs över här som om jag fick ett slag, men jag kastades bakåt och hamnade med ryggen på marken. Jag satte mig upp med huvudet mellan knäna. Här försöker jag hålla mig vid medvetande. Jag kunde inte se. Mina ögon...Det var helt svart...Jag skriker rakt ut mot [min man]...

Kelly funderade över om hennes omkullkastande kanske orsakats av ett elstängsel som fanns på platsen. Detta kan ha varit fallet. Det är emellertid inte säkert att strömmen var påslagen just då. Även om den var påslagen är det inte säkert att den varit stark nog för att orsaka den effekt som hon beskrev. Hursomhelst ledde denna möjligtvis prosaiska händelse henne in i huvudbry huruvida de krafter hon mötte var "goda" eller "onda".

Drömmen den 8 augusti 1993

När hon väl var hemma och låg och sov hade hon under natten en bisarr dröm.

Denna dröm är av intresse i att den dök upp bara några timmar efter kontakten och den placerar Kelly åter i kontakten. De senare "drömningarna" äger ej denna kvalitet. Hur som helst var de ovanliga på sitt sätt, av anledningar som strax kommer att uppbaras.

I drömmen den 8 augusti befinner hon sig vid sidan av vägen med huvudet mellan knäna. Hon blir medveten om att hon kan se igen. En varelse leder hennes man nedför slänten mot fältet.

Genom hela drömmen är hon oförmögen att se varelserna ovanför deras armbågar. Deras lemmar verkar långa och smala.

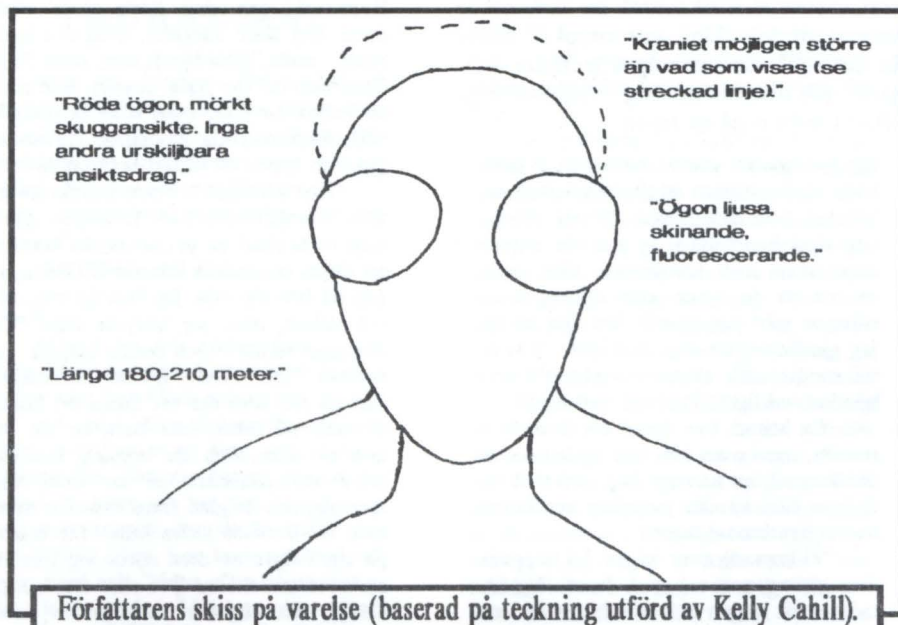
Oförklarligt övertygad om att varelsen hos hennes man är av honkön, tacklar hon den och tappar av. I drömmen återfår hon medvetandet ännu en gång och upptäcker att hon befinner sig längst ut åt höger på fältet med UFOt längre bort åt vänster. Framför henne på marken ligger en orörlig kropp som först är icke-mänsklig men sedan förvandlas till mänsklig. En medelålders kvinna som står längre bort på fältet skriker åt henne: "Mördare! Mördare!" Hon blir utom sig av sorg utan att ha något minne av att ha dödat någon.

Fortfarande i drömmen leder henne en hand på skuldran, och hon följer lydigt med. Efter en stund upptäcker Kelly att hon befinner sig i ett litet rum, med endast ett litet bord och en varelse som står framför henne. Varelser upplyser henne om att hon inte dödade någon och att de var tvungna att använda sig av hennes moralkänsla för att få henne att övervinna sin rädsla. Kelly har en outgrundlig känsla av att hon känner denna varelse. På ett bord bakom varelsen ligger en Bibel, en av hennes som hade försvunnit några veckor tidigare. Varelsen ställer Kelly inför ett märkligt val som stärker hennes misstanke om varelsernas motiv. Hon får veta att hon kan följa med men att hon måste lämna Bibeln bakom sig. I drömmen lämnar denna varelse Bibeln åt henne.

Drömmen upphör i denna stund. Några dagar efter kontakten hittar hennes man Bibeln i bilen.

"Drömningarna" som omnämnts tidigare, vilka först tolkades som något slags spökepisoder, antar ett bisarrt perspektiv när Kellys minnen flödar tillbaka. De två första föregick det ögonblick då mer fullständiga minnesbilder av händelserna den 8 augusti återvände.

"Drömningarna"

Men det nästa jag hörde honom säga var: "Släpp mig." Hans röst var liksom sprucken av rädsla, och jag har aldrig hört något sådant hos min man. Han är inte rädd för någonting....

Sedan sade denna mansröst: "Vi ämnar inte skada er." Och då sade han: "Varför slog ni Kelly då?" Detta var det sista jag hörde från [min man]. Ingen annan pratade än jag. Jag hörde den manliga rösten. Sedan hörde jag mig själv säga: "Åh, Gud, jag börjar må illa." Jag hade huvudet mellan knäna och jag kände mig våldsamt illamående. Sedan måste jag ha tuppatt av en kort stund. Jag minns inte att jag var sjuk. Sedan hörde jag tal om att man var ett fredligt folk, och jag började skrika rakt ut och sade: "Tro dem inte! De kommer att stjäla era själar!" Jag vet att det låter så köjligt nu, men just då var jag hysteriskt skräckslagen...Jag hade aldrig upplevt en sådan skräck. Inte ens i mina värsta mardrömmar hade jag upplevt en sådan skräck....

Åh, det finns en sak jag minns som han sade: "Jag skulle inte kunna skada henne. Hon är min dotter." Nu när jag först såg - på vägen bort till min [väninnas] på fältet, var det första jag gjorde att be. Och jag tog det genast som sarkasm. Och det lät som sarkasm...Det lät som om det till och med förekom ett litet skratt efteråt. Jag vet inte - det var bara inte snällt mot mig.

För Kelly innefattade ofta en stark Gudstro en förmåga att få svar på många av livets situationer, låt vara då och då på de mest subtila och oväntade sätt. För henne var den korta observationen av ett möjligt UFO under färden till hennes väninnas ställe den 7 augusti kanske en glimt av ett av livets mysterier, kanske till och med en läxa från Gud. Så hon läste en tyst bön som började med "Fader". Hon tänkte en kort stund: "Vänta på mig. Jag kommer tillbaka den här vägen om några timmar."

För att placera detta i sitt rätta sammanhang så bör det nämnas att

Kelly under en lång tid varit ute i ett andligt sökande, förankrat i en religiös resa och en önskan att förstå de stora mysterierna. Trots att hon haft lite tid över åt organiserade religioner, är hon djupt intresserad av de stora religiösa verken och har studerat dessa, i synnerhet Bibeln, mycket ingående. Därför, med tanke på hennes korta bön för att få klarhet i UFO-händelsens natur, tillika med hennes användning av ordet Fader, fick hon intrycket av "hän" när hon hörde rösten säga: "Hon är min dotter."

Hur som helst började jag skrika och gå på om demoner som försökte stjäla folks själar....Jag vill inte gärna erkänna att detta kom ur min mun, men det gjorde det....Men jag ska säga som det var.

Sedan hör jag honom säga: "Vill någon göra något åt henne?" Och jag kände en hand....röra vid min skuldra. Det var inte hårt. Det var ganska lätt. Det var då jag riktigt bröt samman! Jag sitter fortfarande på marken, och jag kan inte se ett dugg, men jag såg till att min blick såg riktigt ilskan ut....Något knäckte till inom mig. Innan detta grät jag. Helt plötsligt brast något inom mig och jag blev hemskt rasande. Sedan började jag skrika: "Hur vågar ni göra detta mot dessa oskyldiga människor?" Som om det var mitt fel. Därför att jag var inne i ett stort andligt sökande och fick intrycket att det var mitt fel. Och jag tänkte: "Varför blanda in andra människor?"....Jag upplevde det som om det förekom en kamp om mig. Som om det var någonting jag måste göra....

Hur som helst började jag skrika ut idiotiska saker och sade åt dem att återvända dit de kom ifrån.

Det nästa jag minns var att jag satt i bilen. Jag har fortfarande missing time.

När hon fann sig sittande i bilen var hennes sista minne att de körde in i ljuset.

Den första började med ett väsen som sade åt henne att vara lugn. Sedan upplevde hon en "sugande" känsla som om någonting togs ifrån henne. Hon kommer ut ur drömmen alldeles skräckslagen och konfronteras med en lång svart figur i en kapuschongförsedd kappa som räcker ned till golvet, ca 2,10 m lång, med lysande röda ögon. Hon skriker och varelsen försvinner.

Inledningsvis tolkade Kelly denna varelse som något i stil med en "själavampyr" eller Liemannen. Just då placerade hon inte denna händelse i ett UFO-sammanhang, eftersom minnena ännu ej kommit upp till ytan.

I den andra "drömningen" upplever hon hur hennes ben lyftes upp och drages ut ur sängen. Hon vaknar upp och upptäcker åter närvaron av samma eller en annan likadan varelse, men denna gång skuggar kapuschongen ögonen.

Efter att jag mindes den hade jag en annan dröm, och dessa drömmar verkade väldigt fysiska. Jag vet att jag drömmer, och jag måste vakna upp ur dem....

I denna speciella kändes det som om mina ben drogs ut ur sängen, och det var som om jag var paralyserad från midjan och nedåt, och mina ben drogs undan åt sidan; men ändå kunde jag nästan använda överdelen av kroppen. Så jag tar tag i en kudde och försöker träffa min man, för att väcka honom....Jag kämpar emot detta. Jag tänker inte låta denna varelse dra ut mig ur sängen genom sitt grepp om benen. Så vaknade jag upp och såg den stå där igen! Denna gång täckte kapuschongen ögonen och jag blev inte rädd....Jag var fortfarande skräckslagen, men jag blev inte riktigt lika rädd, ty varje gång jag blev rädd var det samma kraft som den jag kände ute på fältet den där natten.

När jag satt på marken var det som någonting, nästan som en frekvens eller ljudvibration eller någonting. Och den går rakt in i huvudet! Och jag kunde inte samla mig. Som om jag försökte samla mina logiska tankar, inte logiska, nästan medvetna tankar, och jag kämpade emot hela tiden, vilket antagligen är anledningen till varför jag verkar minnas mer än min man eller även de andra personerna.

Den tredje "drömningen" inträffade hemma hos en vän den 23 oktober. Vid det laget hade Kelly upplevt floden av minnesbilder. De två tidigare "drömningarna" antog en extra betydelse, speciellt vad avsevärde närvaron av varelserna efter att Kelly vaknat upp ur sina "drömningar". Denna gång vaknar hon upp ur en "drömning" som verkar ta formen av en "toppupplevelse". Hon ser tydligen samma varelse som tidigare; men i motsats till tidigare manifestationer är den naken och lutar sig över henne som om den ämnar kysa hennes navelområde. Den är lång,

med ett huvud mycket större än normalt, långa och smala armar, med en mage som är oproportionerligt stor i förhållande till dess gängliga kroppshydda, som magen hos ett barn som lider av undernäring. Dess hy påminner om gråsvart modellera. Kellys skrik övergår i en "oavbruten ström av hysteri" och ord.

På morgonen uppmanade hon sin man att kolla undersidan på bilen. Hon hade tydligt hört en röst under natten som föreslog en sådan koll. Han ignorerade hennes uppmaning men fick faktiskt senare problem med bilen.

Ett flertal andra "psykiska" händelser och "elektriska störningar" följde. Ofta startade bilen utan att någon befann sig i den. Fordonet var utrustat med en "kill switch" som gjorde att dessa händelser var ännu mer förvånande och märkliga. Kelly trodde att hon utvecklat förhöjda psykiska krafter. De elektriska händelserna upphörde tydligen i januari 1994, vilket även gällde flera av de psykiska incidenterna.

Den fjärde "drömningen" inträffade i januari detta år. I drömmen går lampan i badrummet. Det förekommer en känsla av en närvaro. Någonting försöker oupphörligt ta tag i Kellys högra hand. Efter en stund låter hon detta ske. Hon vaknar omedelbart upp. Återigen står varelsen i den svarta rocken vid hennes säng. Den avlägsnar sig. Det visade sig att lampan verkligen hade gått och att diamanter och safirringar hon haft på högra handen hade försvunnit. Till dags dato har dessa ej återfunnits.

Andra händelser

Andra, tidigare episoder, upplevelser och spörsmål som kan ha betydelse:

● Från juli genom september 1993 träffade små orangefärgade eldklot, ungefär stora som tennisbollar, vid flera tillfällen fönstren på huset. Kelly, hennes man och hennes mor bevitnade fenomenen.

● Omkring två och ett halvt år senare, i Lalor, hade Kelly en egendomlig dröm i vilken hon rörde sig genom en hudliknande apparat som hade formen av ett timglas. Samma natt upplevde hon en "vision" i vilken hon öppnade bakdörren och såg ett ljus i några sekunder. Sedan tuppade hon av. Kelly upplevde samma känsla av kraft som hon gjort på fältet i augusti 1993.

● Efter kontakten och fram till juli 1994 hade Cahills hus (byggt 1949) utgjort scenen för flyktiga observationer av långa "skuggor" som sågs både av Kelly och hennes man. En obehaglig doft fyllde emellanåt huset och verkade röra sig runt.

De andra vittnena

Om kontakten den 8 augusti endast cirklat runt Kelly, kunde man ha spekulerat i möjligheten av att upplevelsen varit något slags psykologisk episod. Men närvaron av andra vittnen - ett gift par och deras vän, plus en möjlig ytterligare observatör i en tredje bil - talar kraftfullt för en verklig kontakt. Faktum är att PRA vill hävda att Kelly ej utgjort fokus för händelsen utan i stället de två andra kvinnorna.

Som i Kellys situation verkade kvinnorna i den andra gruppen spela en framträdande roll. Bill, det manliga vittnet i trion, verkar liksom Kellys man endast ha varit inblandad i en begränsad utsträckning. De två kvinnorna drog sig till minnes episoder ombord. De mindes UFOt och de långa svarta varelserna. Deras beskrivning innehöll ingen sådan detalj som de röda ögon som Kelly beskrev.

För trion startade upplevelsen tydligen när de närmade sig platsen. Alla tre kunde höra ett underligt ljud och blev plötsligt illamående. Bill trodde att han skulle svimma. Han förlorade kontrollen över bilen och körde av vägen och kolliderade med en stolpe. Efter att ha letat efter skador återupptog de färderna. Några minuter senare körde en bil i hög fart med tända fjärrstrålkastare förbi. Därefter passerade ytterligare en. De kom till en bro med en skarp kurva strax efter. När de kört ytterligare en bit stannade trion. Under den tid allt detta hände var Bills syn nedsatt. Av allt att döma kunde han se till en viss del eftersom han körde, men han kunde inte dra sig till minnes att han sett UFOt. De två kvinnorna mindes UFOt klart och tydligt och deras beskrivningar överensstämmer ganska väl med Kellys.

På något oförklarligt sätt isolerades Bill från den centrala upplevelsen. Han har medvetna minnen av lukter och ljud och drar sig till minnes att en hel del aktivitet var på gång. Han minns inte att han såg någonting. Han underkastades senare hypnos, vilket utvidgade hans förmodade minnen till att omfatta skenbara delar av en ombordvistelse, men dessa var återigen bara genom sinnena lukt och hörsel.

De två kvinnorna såg inte det hela som någon "kidnappings"-upplevelse. De menade att de hade utövat fri vilja hela tiden. Huvudelementet i deras ombordvistelse var dock något slags undersökning - vilken emellertid ej mindes visuellt. Andra delar av deras ombordupplevelse existerar i visuella bilder och medvetna minnen. Hypnos i deras fall verkar endast ha förstärkt vad de redan erinrat sig.

Varelserna talade ej och försåg dem med mycket lite information. Ingen av kvinnorna såg den andra eller någon av de andra medan de befann sig i den främmande miljön, förmodligen

ombord på UFOt. Märkligt nog var de båda dock medvetna om vad som hände kamraten, till synes genom psykiska medel.

Trion hade tydligen inte de komplicerade bakgrundsupplevelser som Kelly beskrev. Deras upplevelse synes vara begränsad till kontakten den 8 augusti.

Det finns även en del fysiska bevis. PRA upptäckte ett markavtryck och registrerade en magnetisk lågeffekt-anomali på kontaktplatsen.

Kommentar

Kelly har satt igång med att skriva sin egen redogörelse för upplevelsen och dess svåra följder. I oktober 1994 publicerade John Auchettl och PRA, vars grundlighet i forskningsarbetet måste lovordas, en omfattande rapport om affären.

I detta emotionellt explosiva område är det lätt för folk att fastna i mindre än tillfredsställande situationer medan de försöker förstå extraordinära upplevelser. Jag hoppas denna händelse och den dokumentation som rinner ut ur den kommer att vara till någon hjälp för andra i liknande situationer.

Offren för dessa upplevelser får inte orealistiskt uppmuntras av förespråkare av en främmande (utomjordisk) närvaro; ej, i den andra yterligheten, bör de förlöjligas av de skeptiska bland oss. De bör få hjälp att handskas med sina upplevelser, vare sig dessa upplevelser visar sig vara prosaiska eller outgrundliga till sitt ursprung.

Den andra delen av denna rapport kommer att ta upp PRA:s rapport och i detalj granska den andra vittnesgruppens redogörelser. Den kommer också att omhandla det fysiska beviset och framföra funderingar om denna händelses natur och betydelse. ♦

*International UFO Reporter
September/October 1994
Volume 19, Number 5*

Var det ett UFO?

—Var det ett UFO jag såg på himlen i tisdags kväll?

Den frågan ställer sig Edvin Persson i Packeby, Mo, sedan han sett ett ljusfenomen som lyste upp hela himlen.

Det var vid 23-tiden i tisdags kväll som Edvin Persson såg ett ljusklot gå upp över Byn i Mo. Under en timmes tid observerade han fenomenet, som lyste upp omgivningarna som på dagen.

—Fenomenet såg ut som en roddbåt, berättar han för PD och det rörde sig mot norr.

Vid Hedane försvann ljusfenomenet bakom TV-masten, men dessförin-

nan såg Edvin Persson hur en del av det avlöste sig och försvann västerut.

—Är det någon annan som sett det här ljusfenomenet? undrar han.

Provinstidn. Dalsland, 20 jan. 1994.

Vad var det för ett märkligt ljussken?

I söndags kväll såg Peter Karlsson från Oskarshamn en märklig sak när han kom åkande på vägen från Simpevarp mot Färbo. Han var någonstans mellan avtagsvägen till Misterhult och Färbo när han och hans sambo plötsligt fick se ett rött sken, format som en halvmåne, närmast bananliknande, som lyste upp hela vägen och skogen i ungefär tio sekunder.

Nu undrar han och Nyheterna om fler sett samma sak. Skenet kom inte från kushället och kan alltså inte ha varit en nödraket, inte heller var det enligt Peter frågan om något fyrverkeri. Polisen i Oskarshamn har heller inte fått in några rapporter om saken. Den som möjligen kan ha något att berätta kan kontakta Nyheterna.

Nyheterna, Kalmar 19 jan. 1994.

Var det ett UFO som Lennart såg?

Ett rött klot som ljudlöst rörde sig över himlen, i en bana från Kramsta upp mot Järvzoo, sedan helt borta för att återkomma i en mindre skepnad några minuter senare, ja det var vad Lennart Andersson i Järvsö såg på tisdagskvällen.

—Först trodde jag att det var en helikopter som lågsniffade, men när jag inte hörde något ljud blev jag funder-sam, säger Lennart. Någon teori om vad det kunde vara har inte Lennart, ett UFO kanske?

—Det vill man inte direkt påstå, det jag undrar över är om några andra sett ljusfenomenet vid halvåttatiden på tisdagskvällen, säger Lennart.

Vid förfrågan på F15 i Söderhamn, meddelar man att inget ovanligt observerats på radarskärmen.

Däremot var det mycket aktiviteter i luftrummet den aktuella kvällen över just Järvsö.

En av förklaringarna till ljusfenomenet kan vara ett flygplan som stiger håftigt och att den som observerat stigningen då sett TDK:n, och i den kraftiga kyla som rådde under tisdagskvällen då mycket väl kan vara som ett rödfärgat klot, det säger man från ansvarigt håll i flygledartornet på F15.

Frågan är om Lennart är överty-

gad av deras förklaring, ett plan i överljuds-fart brukar ge ifrån sig ett ordentligt ljud.

Lasse Fransson

Ljusdalsposten 24 jan. 1994.

UFO siktat över Mariefred

Ett cirkelrunt, grått föremål med ojämn kant syntes i går kväll vid 22-tiden sväva fram i horisontellt läge över hustaken i Mariefred i syd-nordlig riktning.

Föremålet svävade hela tiden på samma nivå, ganska lågt och i en flytande rörelse. Iakttagarna är intresserade av att komma i kontakt med andra som har sett föremålet.

Eskilstuna-kuriren 9 juli 1994.

UFO över mellersta Öland

En dam rapporterar att då hon i bil färdades från Norra Möckleby norrut onsdagen den 28 september kl 19 observerade ett långt ljusband på himlen. Det var ca 100 meter långt bestående av minst ett tiotal strålkastare i en rad med lika avstånd från varandra. De kastade sitt sken mot marken och var helt bländande. Hon kunde till exempel inte ens se de olika vägmärkena.

Höjden var relativt låg och fenomenet var helt ljudlöst. Möjligen att strålkastarna på ett stort mörkfärgat objekt s. k. moderskepp (till de mindre UFO:n) som inte kunde ses på grund av det intensiva skenet. Eventuellt andra vittnen efterlyses.

*Gunnar Schelin, Borgholm
Ölandsbladet*

UFO över slottsruiinen

Fyra ungdomar såg på natten den 31 juli kl 00.45 fem starkt lysande flygande föremål i närheten av Borgholms slottsruin. Det var fem lampor i V-formation som lyste i rött och vitt. De var helt ljudlösa.

Alla var överens om att det inte var något naturligt och känt objekt. Samtliga blev givetvis "tagna" av synen.

Gunnar Schelin

Barometern den 30 september 1994.

Se upp för den som inte bryr sig om sitt rykte!

**De intressantaste
fallen ur
UFO-Information
V.**

Han fick besök från rymden

vad de upplevt – och stå fast vid det! Men tillbaka till 50-talet. I augusti 1958 landade ett oidentifierat flygande föremål i Västergötland. En man från Härja observerade både föremålet och varelsen som reste däri. Han fick uppleva något oförlömligt. Mannen berättar själv vad som hände.

"Det hela inträffade för ca 14 år sedan, då jag tillsammans med min familj bodde vid ett ställe som kallas Riset, intill Härja i Västergötland. Vi hyrde en mindre stuga av en bonde i närheten.

Sent en natt, omkring den 25 augusti, låg jag och läste en roman. Jag hade semester och allt var lugnt och skönt. "Sovrummet" hade jag i köket. Jag lade ifrån mig romanen och skulle tända pipan, då jag av en ren händelse råkade titta ut genom fönstret. En gestalt var på väg mot utedasset. "Det är väl Oskar (min hyresvärd)," förmodade jag, trots att toalettbesöket var väl sent påtänkt. Jag tände pipan, tog upp boken och fortsatte att läsa. Men genast fick jag en stark känsla av att någon tittade på mig. Jag vände mig om och stirrade rakt in i ett ansikte på en halvmeters avstånd. Endast glasrutan skilde oss åt.

Först trodde jag naturligtvis att det var en människa. Tefat och rymdvarelser har jag alltid tagit som rent skoj. Min reaktion blev helt naturligt att det var frågan om en luffare. Men då jag tittade närmare såg jag att det var någonting egendomligt med honom. Ansiktet var inramat av ett slags hjälm, som lyste med en kall blåaktig glans. Likadant var det med hans kläder. Han såg ut att bära en overall, som var uppdragen till något som liknade en krage. Och först nu lade jag märke till hur liten han egentligen var! Som en grabb i 11–12-årsåldern ungefär. Det var för mörkt ute för att jag skulle kunna urskilja ansiktsfärgen, men den var i alla fall ljusare än hjälmen och overallen. Ögonen var aningen större än en människas, och dom verkade vara precis svarta. Några öron kunde jag inte upptäcka för hjälmen täckte den delen av huvudet. Hans blick hade en oförklarlig verkan, som det tycktes; den hypnotiserade mig.

Jag vet inte vad som flög i mig, men jag slängde på mig kläderna och rusade ut för att genskjuta honom då han plötsligt lämnade fönstret. När jag kom ut hade han redan hoppat över ett litet staket på baksidan av huset och hunnit springa ungefär 100 meter.

I slutet av 50-talet hörde det inte till dagordningen att man rapporterade UFO-landningar i Sverige. Antingen var de ytterst sällsynta, eller också vågade man inte berätta vad man sett av rädsla för att bli betraktad som mer eller mindre underlig. Idag är förhållandet annorlunda. Folk drar sig inte för att berätta

Jag tog upp jakten och det dröjde inte länge förrän jag fick syn på honom igen. Nu stod han bredvid rågåkern på vänster sida av vägen. Jag såg att han sysslade med någonting, men kunde inte avgöra vad det var. När jag nådde fram till rågåkern hade han redan hunnit över på vägens högra sida, där en stor veteåker tog vid.

Jag sprang fram och där blev jag stående. På en svag sluttning 25 meter längre bort väntade en farkost. Den var stor – 12 meter ungefär – och hade formen av en diskus. Jag förnam en underlig lukt strax innan jag blev överkligt trött på något sätt.

Den lille sprang genast fram till farkosten och uppför en trappa, eller stegen, som löpte upp i centrum av farkosten. Sedan hördes ett sjungande ljud, som lät som en elmotor när den ökar i hastighet. Farkosten lyfte sakta och samtidigt blev den sjungande tonen skarpare. Jag kände då hur jag blev alldeles förlamad; jag kunde absolut inte röra mig ur fläcken.

Farkosten höjde sig först rakt upp medan den drog in sina teleskopliknande ben – den liknade ett flygplan som faller in sina landningsställ – sedan accelererade den våldsamt. Några björkar som stod 10–15 därifrån böjde sig i blåsten efter farkosten. När den försvann hade den uppnått en otrolig hastighet. Och då släppte också förlamningen sitt grepp om mig. Kvar fanns bara en skarp lukt av ozon.

Jag vände tillbaka och väl hemma berättade jag vad som hade hänt för min fru, men hon trodde att jag hade drömt alltihop. Nästa morgon steg jag upp vid halv femtiden och eftersom Oskar som bäst höll på att mjölka korna, gick jag fram och berättade samma sak för honom. Han trodde mig inte heller. Motvilligt följde han i alla fall med mig. Först fann vi att 10–12 centimeter av rågaxen var borta, sedan att veteåkern var nedtrampad och slutligen hittade vi tre djupa hål, som bildade en triangel. Men då blev han osäker på vad som hade hänt."

Sammanfattning och kompletterande upplysningar

Farkosten

Herr Neumann observerade UFOt på ett avstånd av ungefär 25 meter. Den liknade till formen en diskus med en kupol i centrum, som var synlig på såväl översidan som undersidan. Runt den övre kupolen fanns något som liknade ventiler. Farkosten vilade på tre teleskopliknande ben, som drogs in etappvis innan den försvann. (Betr. farkostens ungefärliga proportioner se bilden.)

UFOt var silverfärgat och såg ut att vara tillverkat av metall. Själva diskusens ytterkant var först mörkt blå, men allteftersom den skarpa, sjungande tonen ökade i styrka, övergick den till att lysa med ett intensivt, ljus blåaktigt sken. Kupolen på översidan skimrade med jämna mellanrum i en annan färg. Det blåaktiga skenet var så bländande att herr Neumann slutligen tvingades vända bort blicken och just då, berättar han, ändrades färgen till något orange.

Märken i terrängen

Redan tidigt på morgonen gick Neumann ut för att undersöka omgivningen tillsammans med den skeptiske gårdsägaren. Vid rågåkern, där varelsen hade gjort ett kort uppehåll under flykten, fann de att rågaxen var avklippta 10–12 cm nedåt strået och försvunna.

Männen fortsatte sedan fram till slätten där farkosten hade stått. Marken där var mycket hård och det växte mossa. Man hittade tre djupa avtryck, som var placerade i form av en triangel, alla tre ca 30 cm djupa och 20 cm i diameter. Vegetationen på platsen var nedtryckt i en cirkel som mätte ganska exakt 12 m i diameter.

Ljud, lukt och stirrande blick påverkade vittnet

När varelsen stirrade på herr Neumann genom fönstret, kände denne sig som om han höll på att bli hypnotiserad.

Vid farkosten förnam han senare en underlig lukt och blev i samband därmed oförklarligt matt och kände trötthet.

Då den lyfte hördes en skarp, sjungande ton, som tycktes förlama honom. Förlamningen släppte då farkosten försvann.

Efteråt kände han en skarp lukt av ozon.

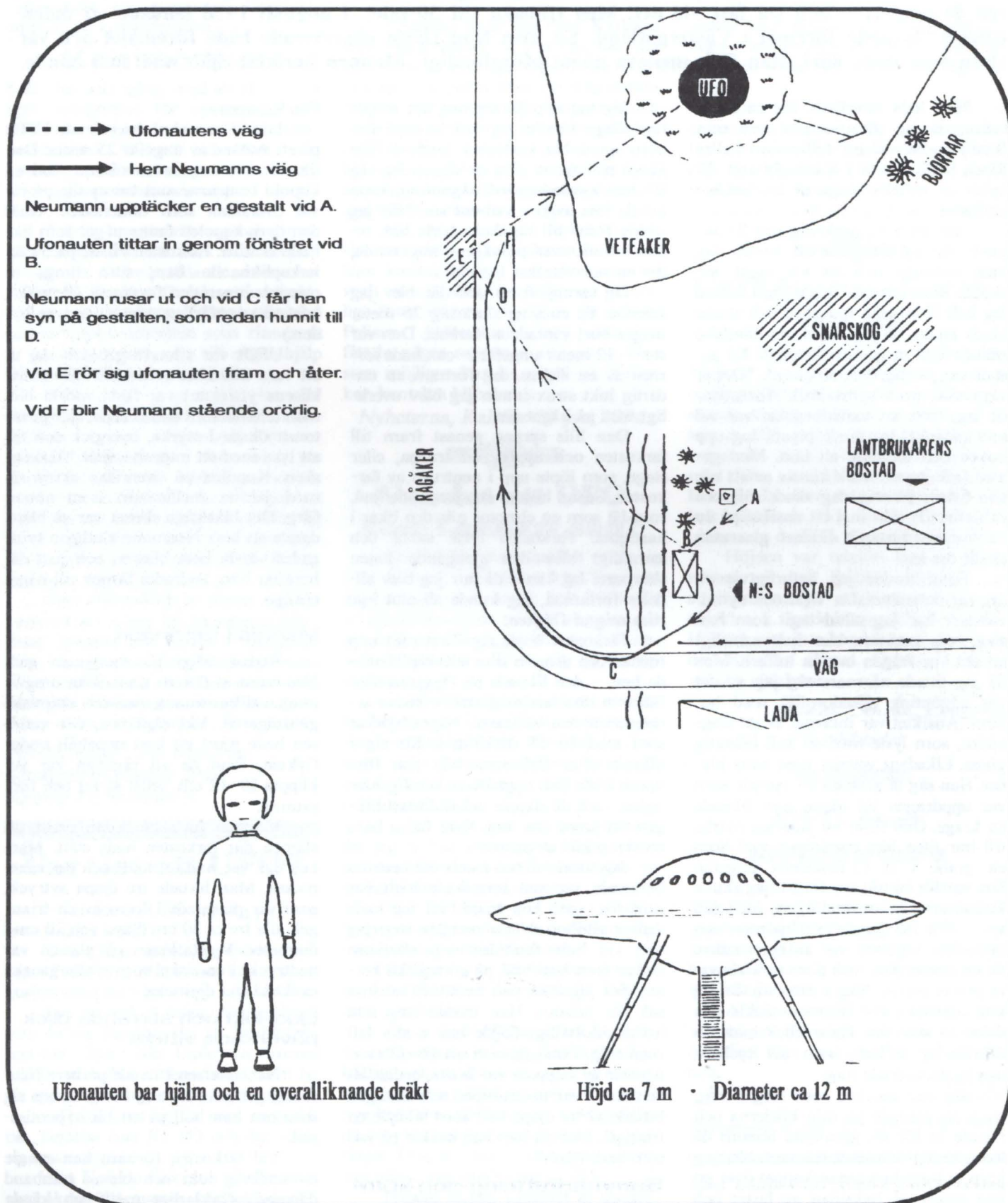
»En spaningsfarkost»

Herr Neumann säger idag: "Det

jag såg den där natten för snart 14 år sedan var antagligen en spaningsfarkost som var utsänd från något moderskepp för att ta prover och liknande från jorden. Jag har fått en sak klar för mig genom de böcker i ämnet som jag har läst: dessa farkoster går i allmänhet ner på ensliga ställen, och det stämmer ju precis in på det här fallet!"

Han säger till sist, att visserligen fick han inte några efterverkningar, men han har mycket svårt för att frigöra sig från den nattliga upplevelsen.

*UFO-Information nr. 4-5,
juni 1972*

Humanoider i Dalarna

Benny och hans kompisar såg jättelika varelser sväva över marken!

Synen av humanoiderna har för alltid etsat sig in i Bennys minne och händelsen blev upptakten till UFO-observationer som sedan dess pågått i drygt 25 år, och förändrat livet helt och hållet för den 36-årige, kände ufologen från Smedjebacken i Dalarna.

Det var sensommaren 1968 och vid ett övergivet gruvområde strax utanför Smedjebacken i Dalarna, lekte den då 11-årige Benny Magnusson med sina bästa kompisar.

Det 15 pojkar stora gänget, i åldrarna 11–15 år, höll till i och omkring en gammal jordkällare. Platsen var ett favoritställe, där de lekt många gånger tidigare. De hade aldrig känt sig otrygga eller upplevt någonting ovanligt tidigare på den här platsen, men den här eftermiddagen skulle inte bli som andra.

Två stora varelser

– På väg hem passerade vi några övergivna gruvhål och befann oss ute på en äng mitt emot dem, när två stora varelser kom i riktning från gruvhålen och ställde sig framför oss, berättar Benny Magnusson för *Hårda Tider*.

Pojkgänget stannade upp. De flesta var villrädiga och ängsliga. Trots att varelserna påminde om människor, insåg de snart att de inte var mänskliga.

Det avslöjades bland annat av deras sätt att förflytta sig.

– Dom svävade en bit över marken, säger Benny. Vi blev stående som förämda en lång stund och när vi började gå igen följde dom oss parallellt med stigen.

Gråvita ansikten med stora svarta ögon

Varelserna var 230–240 cm långa och klädda i heltäckande, vita overaller med huvor. Huvudet var klotrunt och ansiktet gråvitt med mycket stora, svarta ögon. Näsan var smal, lång och spetsig och munnen liten som en glugg, utan några synliga läppar.

– Båda två bar på en fyrkantig, vit väska av dokumenttyp, säger Benny.

Efter att ha gått parallellt med varelserna en kort stund, drabbades någon i gänget av panik och plötsligt började alla att springa.

– En kille tappade sina glasögon och trots att vi var väldigt rädda, stannade jag och min kompis upp och letade efter glasögonen, som vi också hittade, fortsätter Benny.

Varelserna befann sig då bara ca 4–5 meter från Benny Magnusson.

– När jag tittade upp fick jag ögonkontakt med den ene och det var en blick jag aldrig glömmmer, säger

Benny. Det var som om varelsen kunde se rakt igenom mig och komma underfund med hur jag var funtad.

Benny sprang ifatt de andra. När de kom ut på vägen, tog de sina cyklar och moped och lämnade platsen så fort de bara kunde.

"Alla andra har förträngt händelsen"

– Sedan var det ingen som åkte dit och lekte mera, aldrig någonsin, fortsätter Benny. Vi pratade om det, naturligtvis, men ingen kände för att åka dit, även om vi bara var tre som kom ihåg vad som egentligen hände. Alla andra verkar ha förträngt händelsen.

Förutom Benny Magnusson minns också Kjell Östling och Staffan Helander vad som hände vid den övergivna gruvan. De har lämnat samstämmiga uppgifter.

För Benny Magnusson, idag 36 år, blev mötet med varelserna något av en upptakt eller introduktion till UFO-fenomenet, och under de 26 år som gått har han sett mellan 100–200 UFOs!

– Det gick inte länge förrän jag började se UFOs som flög i trädtopps-höjd över skogen utanför Smedjebacken, berättar han. Ibland var jag ensam om att se dem. Ibland var jag i sällskap med andra och jag var också tillsammans med Kjell Östling ett par gånger, när UFOs dök upp.

Spanade aktivt

1986 gick Benny med i nybildade UFO-Lufterbevakning, startat av eldsjelen Paul Hellberg (som också han bor i Smedjebacken) och pionjären och författaren Boris Jungkvist (som på den tiden bodde i Häggvik utanför Stockholm, men som numera bor i Högsby i mörkaste Småland), och fick chansen att spana mera aktivt efter UFOs.

Spaningarna gav både iakttagelser och bilder; några av de bästa som någonsin tagits av svenska UFO-fenomen och bl. a. har Benny bilder på både ett klassiskt Adamskiskepp och ett trekantigt UFO som är ca 60 meter långt.

Är det utomjordingar som besöker oss?

– Ja, helt klart, och man blir en helt annan människa när man har sett så mycket UFOs som jag har sett.

Hur menar du nu?

– Man kommer ifrån det vardagliga, fortsätter Benny. Man får tänka

om och leva i två världar på något sätt. Det är det som kommer att ställa till det stora problemet, den dag de ger sig tillkänna för alla.

Att den dagen kommer, det är Benny Magnusson övertygad om.

– Då rasar all den kunskap vi tror oss ha om människans uppkomst och livet i universum, slutar Benny Magnusson.

Källa: Telefonintervju med Benny 94-04-14.

Hårda Tider, nummer 6–7 1994.

Som två hoplagda wok – skålar

Ett kvinnligt sheriffråd var i bil på väg hemåt efter arbetets slut ca 03.00. Hon körde på Highway 31 norr om Fort Myers, Florida den 12 mars 1986, då hon såg ett stort vitt ljus nära sig bara 50 meter över marken; utredare: Shirley Fox.

"När jag närmade mig min avtagsväg åt väster såg jag föremålet röra sig horisontellt på samma nivå mot mig. Föremålet hade svävat över ängen ungefär 325 yards (ca 300 meter) från landsvägen åt öster. Det kom rakt mot mitt fordon när jag närmade mig min sväng. Det var i den stunden jag kunde se att det inte var ett ljus utan två rader av vad som verkade vara fönster; en rad vid botten och en rad i mitten på något som såg ut som två wok-skålar lagda mot varandra. Jag kunde endast se konturen av föremålet runt ljusen.

Himlen var ganska klar. I detta ögonblick blev jag rädd; jag svängde av där jag skulle och körde med hög hastighet mot hemmet som låg ca 1,5 km från avtagskurvan. När jag svängde tittade jag i backspegeln och såg skenet från ljusen i vägkorsningen som inte är upplyst av några gatljus. Jag såg inget annat än skenet efter svängen."

Mufon UFO Journal
March 1994, Number 311

Vi ses i nästa nummer, Red!

27/4-95

ANDERS LILJEGREN
BOX 11027
600 11 NORRKÖPING

B-Post Föreningsbrev

Avs: UFO-Information Box 9109, 580 09 Linköping
kjeth@mmc.uil.lio.se

9 timmar UFO-Video

Om du har intresse för UFO-fenomen och vill se vilka personer som har sett bevisen vi letat efter, då ska du inte tveka att beställa dokumentationen av Sveriges största UFO-seminarium 1994.

Band 1

Jan-Ove Sundberg
Inge Falk-
Leif Bengtsson
Carl-Axel Jonzon
Per-Anders Långsvens

Innehåll

Fantomubåtarna

UFO-händelserna på Västkusten
Möte med andra civilisationer
Egna närkontakter + Dalarna 1985

Band 2

Marcel Westerlund
Virgil Armstrong
Mirjam de Boehme

Innehåll

UFO-vad är friskt, vad är sjukt?
My contact with ET's and how it changed my view on reality
Mina kontakter med Bröderna

Band 3

Sten Lindgren
H.C. Petersen
Jannice Jarlum

Innehåll

29 Okt kl 19.00 1965 Planerad utomjordisk överflygning i Sverige
Närkontakter privat och i Danska Flygvapnet
Närkontakter av 3:e och 4:e graden ändrade mitt liv

Så här beställer du:

- Alt 1.** Skriv dirket på ett inbetalningskort vilket/vilka band du vill beställa samt rätt belopp (se nedan). Glöm inte ditt namn och din adress.
Postgiro 429 78 45-2, UFO-Information, Gå till posten och betala så kommer banden inom 3 veckor. Inga ytterligare avgifter tillkommer
- Alt 2.** Fyll i nedanstående order och skicka till oss.
(UFO-Information Box 9109 580 09 Linköping). Postförskottsavgiften tillkommer vid **Alt 2.**

Namn:
Adress:
Band nr:

Kostnad: 150:- st eller vid beställning av samtliga band 350:- Pack & porto ingår.